

J. Paroubek: Návštěva čínského prezidenta v Moskvě je nepříjemnou pilulkou pro Západ

- CZ24 News | 22. března 2023

RUSKO/ČÍNA: Západní komentátoři mainstreamu si tak úplně neumí poradit s návštěvou čínského prezidenta v Moskvě. Je to pochopitelné. Západ udělal vše možné, včetně deseti kol ekonomických sankcí proti Rusku, ale Rusko se nesložilo. Jediná globální velmoc, srovnatelná s mocí Spojených států mu nyní podává přátelskou ruku. Hodnotit totiž návštěvu prezidenta Si v Moskvě jinak než takto, nelze.

Česká mainstreamová média vesměs zpochybňují zvláštní přátelský vztah, který se mezi dvěma mocnostmi Východu vytvořil. Uvedu jen jeden z příkladů mediálního mainstreamu u nás, headline z HN: „Kamarád Putin? Proč Čína podporuje Rusko a jak dlouho jí to vydrží?“. Vlastně téměř všude nalézají čeští komentátoři v rusko-čínských vztazích něco, co je možné anebo alespoň potřebné zpochybnit.

Čína jasně říká, že rozumí ruskému požadavku nerozšiřovat NATO dále na východ od jeho současné hranice. A že rozumí ruskému požadavku na bezpečnostní záruky Západu ve vztahu k Rusku. Čína samozřejmě uvažuje i perspektivně. Nedávný pokus o převrat v Kazachstánu by přeci mohl přenést východní hranice NATO až na západní čínskou hranici, tedy na hranici provincie Sin-ťiang...

Západní komentátoři celkem rozumně hovoří o tom, že ekonomická převaha Západu ve vztahu k Rusku by se v ukrajinském konfliktu měla projevit.

Každá moderní válka je vlastně “válkou továren”. A ty ruské továrny pochopitelně nevyprodukují tolik zboží jako ty západoevropské a americké. Ale může být jedna výjimka, a to je zbrojní průmysl. Rusové jsou zřejmě schopni vyrábět sériově jak nejmodernější tanky T-90, tak i např. supersonické rakety Kinžál atd.

Obě země – Rusko a Čínu – do spojenectví, tedy k úzké spolupráci zahnal dlouhotrvající úsilí Západu. Ve vztahu k Rusku je to jasné, byla to podpora Ukrajiny, resp. vytvoření takového režimu na Ukrajině, který by byl dlouhodobě nepřátelský ve vztahu k Rusku a v jistém okamžiku by přešel k vojenské konfrontaci s ním. Konec konců vyjádření bývalé německé kancléřky Merkelové, která de facto označila Minské dohody za bluf ze strany Západu, jenž umožnil Ukrajině získat odklad na její přípravu na rozsáhlý konflikt s Ruskem, toto potvrzuje. A Čína pochopitelně hodnotí snahu vytvářet odstředivé tendence v některých svých provinciích – tím zdaleka nemám na mysli jen Tchaj-wan – za snahu o oslabení Číny. Je třeba dodat, že Siovo vedení Číny v podstatě utlumilo jakékoliv odstředivé tendence v provinciích Tibet a Sin-ťiang. Stejně tak se mu podařilo stabilizovat situaci v Hongkongu.

Prostě Čína má v tuto chvíli jen jediný problém, jenž chce v budoucnu řešit a který přitom ani nemusí řešit. Tedy, pokud dojde k vytvoření takové vlády na Tchaj-wanu, která nebude uvažovat ani vzdáleně o vyhlášení státní suverenity ostrova.

Mimochodem, v tuto chvíli je možné považovat za hloupé a neperspektivní kroky, které hodlají učinit šéfové českých parlamentních komor, Pekarová Adamová a Vytrčil, svou návštěvou Tchaj-wanu. Nebude dlouho trvat a na ostrově proběhnou prezidentské a po nich parlamentní volby a podle posledních průzkumů a také podle výsledků nedávných, podzimních komunálních voleb na Tchaj-wanu, má k velkému vítězství v nich nakročeno strana Kuomintang. Tato strana je sice tradičním nepřítelem čínských komunistů, ale to je vzdálená historie. Dnes se tato strana dožaduje spojení

s pevninskou Čínou. To znamená, že má i záruky od čínského vedení, že po uskutečnění takového kroku bude zachován na Tchaj-wanu systém „jedna země, dva systémy“.

Tchaj-wan, jenž je pro Čínu branou do Tichého oceánu, je svázaný tisícerými ekonomickými pouty s čínskou pevninou.

Čeští politici budou přitom jen předskokany podzimní návštěvy předsedy Sněmovny reprezentantů USA K. McCarthyho na Tchaj-wanu. Lze očekávat, že podobně jako při návštěvě jeho předchůdkyně Pelosiové na Tchaj-wanu před rokem, Čína uskuteční kolem ostrova rozsáhlé cvičení, kterým demonstruje své odhodlání nepřipustit případné porušení Šanghajského protokolu uzavřeného mezi Čínou a USA v roce 1972. Tehdejší hlavní aktéři Šanghajského protokolu, prezident Nixona a předseda Mao počítali s tím, že v blíže neurčeném časovém horizontu bude Tchaj-wan přivtělen k Číně. Jak se tehdy podle Kissingerových pamětí vyjádřil nejvyšší čínský představitel: „I kdyby to mělo trvat sto let...“. A dnes už máme padesát let za sebou.

Ale vraťme se ke spojení mezi Ruskem a Čínou, které bylo vytvořeno v důsledku tlaku Západu a především USA a obecně anglosaského světa na Rusko i Čínu. Prostě Západu se povedl „majstrštyk“. Zejména západní Evropa a její představitelé předvádějí v tomto směru přímo komický výkon. Zbavit se levných ruských surovin a nahradit je podstatně dražšími, to může opravdu udělat jen ekonomický kouzelník.

V letošním roce v historii poprvé přesáhne rusko-čínská obchodní výměna hodnotu 200 mld. dolarů. A skoro bych odhadl situaci, že Čína dodává Rusku mj. také pokročilou elektroniku a součástky typu čipů, které Rusko využívá mj. ve válečné výrobě.

Prostě, Čína a mocnosti třetího světa nebo chcete-li „globálního Jihu“ a především země BRICS, nepodpořily politiku sankcí proti Rusku. A popularita Ruska a jeho prezidenta v zemích jako je Indie, Čína, Turecko se pohybuje mezi třemi čtvrtinami až čtyřmi pětinaми obyvatelstva.

Zcela na závěr. Je v zásadě lhostejné z hlediska Západu, co dnes a zítra lídři obou východních velmocí podepíší. Důležitý vzkaz Západu z této návštěvy je v tom, že jsou obě země odhodlány ke vzájemné spolupráci. A co ještě musí být západním lídrům jasné, je to, že kdyby se misky vah v konfliktu na Ukrajině, i když to osobně nepředpokládám, převažovaly jasně ve prospěch Západu, musela by Čína přikročit ke změně svého postoje.

Reálpolitika je prostě neúprosná. Pokud by se Rusko dostalo do situace hrozící těžké porážky a pádu režimu, nemohla by tomu Čína nečinně přihlížet. V takovém případě by se už ale „válka továren“ nevyvíjela ve prospěch Západu. Průmyslový potenciál Číny je vlastně nekonečný.

I z tohoto hlediska je dobré zvažovat jakékoliv mírové nabídky, které přicházejí na stůl. Ať je to rozumná Muskova mírová iniciativa anebo nyní mírový plán Číny. Pokud z vládnoucích kruhů USA přichází jeho odmítnutí, je to politická neprozíravost a hloupost. V jistém okamžiku toto odmítnutí může Číně posloužit jako argument k tomu, aby začala s dodávkami zbraní a munice Rusku. Jednoduše proto, že Západ dodává zbraně jedné bojující straně a Čína to odsuzuje.

Prostě s Čínou je potřeba počítat v mezinárodním měřítku. A je potřeba brát vážně její iniciativy, což se ovšem v komentářích českého mediálního mainstreamu neděje. Konflikt na Ukrajině přispěl ke snížení životní úrovně českého obyvatelstva v loňském a v tomto roce. Můžeme očekávat v souhrnu obou let pokles životní úrovně českého obyvatelstva o pětinu až čtvrtinu. Utěšovat se přitom výsledky průzkumů veřejného mínění kartelu výzkumných agentur, který nesignalizuje pokles politické podpory vládním stranám, je trochu slaboduché. Dříve nebo později dojde k takové změně nálad obyvatelstva, že už nebude možné zpochybňovat jeho rostoucí nespokojenost.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)